

[Vilhelm Rasmussen.]

Har det da generet det ærede Medlem, at Danmark faktisk var et Hestehoved foran alle andre Lande, da vi fik Anordningerne af 1814? Kan det ærede Medlem ikke se, at hvis den ene Stat bestandig venter paa de andre, saa kommer man overhovedet ingen Vegne? Det maa derfor, hvis det i øvrigt er en god Ting, der er Tale om, netop være særdeles heldigt, at vi er et Hestehoved foran de andre.

Endelig ønsker jeg at gøre den Bemærkning angaaende det principielle politiske Spørgsmaal, der har været drøftet, om den højtærede Socialministers Stilling, at jeg mindes mange Gange at have set Lovforslag, fremsat af Venstreministre, i hvilke Paragraf efter Paragraf har sagt: „Ministeren kan“. Og det er rigtigt, for naar man siger, at det er Ministeren, der har den endelige Afgørelse, saa har en parlamentarisk Forsamling ogsaa den umiddelbare Adgang til at kalde paa Ansvarret og at kritisere. Hvis man derimod lægger Ansvarret ud til en eller anden Mynighed, som man ikke her kan faa i Tale, har Rigsdagen fraskrevet sig Indflydelsen paa det administrative; jeg mener derfor, at den højtærede Minister i parlamentarisk Henseende har fuldstændig Ret i det, han foreslaar.

Bindeslev: Samtidig med at dette Lovforslag behandles i dette høje Ting, foreligger der et paralleltløbende Forslag i det andet høje Ting — jeg tænker her paa Lovforslaget om Sterilisation. Jeg vilde have fundet det særdeles rimeligt, ja, selvfølgelig, om disse to Lovforslag var blevet fremsat i samme Ting, da de dog i deres Principper hører saa nøje sammen, at det vilde have været rimeligt, at man havde kunnet diskutere dem paa een Gang. Det er vi imidlertid afskaaret fra, men jeg vil dog gerne indledningsvis have Lov til at gøre opmærksom paa den Stilling, som jeg i sin Tid paa en Gruppe af Partifællers Vegne tog i Spørgsmaalet om Adgang til Sterilisation. Dette Synspunkt har for mit Vedkommende og for flere af mine Partifællers Vedkommende ikke ændret sig siden.

Her drejer det sig naturligvis ikke om den alvorlige Form for Sterilisation, Kastration, det drejer sig om den mildere Form, Vasektomien, og den tilsvarende Operation for Kvindernes Vedkommende, ligesom det kun drejer sig om den ulykkelige Del af Menneskeheden, som vi henregner til de aandssvage. Uden at ville underkende de Motiver, der ligger til Grund for Fremsæt-

telsen af et Lovforslag som dette, og uden at ville underkende det bestikkende i de Motiver og Grunde, der kan fremføres til Fordel for Gennemførelsen af Lovforanstaltninger af denne Art, vil jeg gøre opmærksom paa, at man efter mit Skøn endnu staar paa saa usikker Grund, at det vil være urigtigt for det første at skride til Foranstaltninger som disse og for det andet at gaa videre ad denne Vej.

I det Indlæg, som jeg, dengang vi havde Sterilisationsloven til Behandling her i Folketinget, fremførte, forudsagde jeg, at man utvivlsomt vilde gaa videre, man vilde ikke blive staaende ved Foranstaltninger som dem, man dengang havde udtrykt i Sterilisationsloven, og allerede nu, kun 4 eller 5 Aar efter, foreslaas det, at vi skal gaa et Skridt videre. Dette viser mig, at man utvivlsomt om andre 5 Aar eller maaske om 10 Aar — jeg ved ikke hvor mange — vil gaa endnu et Skridt videre frem ad denne Bane, som jeg vil have Lov til at karakterisere som et Forsøg paa ved Indgreb af denne Art at forbedre Menneskeracen, altsaa det, man kalder Racehygiejne.

Jeg mener — og jeg tror, at de fleste Videnskabsmænd, i alt Fald mange Videnskabsmænd, der beskæftiger sig med de herhenhørende Omraader, vil være enige med mig i det Synspunkt —, at vi endnu staar paa meget vaklende Grund her. Naar vi foretager Indgreb paa disse Omraader, saa ved vi i dybeste Forstand ikke, hvad vi gør. Vi har endnu i alt for ringe Grad udforsket de Love, der ligger til Grund for Arveligheden, og saa længe man ikke betragter Menneskeavl paa samme Maade, som man betragter Dyreaavl, maa man give Naturen, hvis Visdom jeg dog i det store og hele sætter over den menneskelige Visdom — ogsaa over den højtærede Socialministers særlige Visdom —, Adgang til ad sine særlige Veje at naa til de Resultater for Menneskeheden, som nu engang er gemt i Naturens Skød.

Altsaa, af denne principielle Grund, at vi her staar i Begreb med at gøre Indgreb paa Omraader, hvor vi dybest set ikke ved, hvad vi gør, og af den Grund, at dette Skridt, selv om det ikke er saa omfattende, som man kunde tænke sig det, dog er et Skridt frem ad en Bane, som utvivlsomt vil blive fortsat, naar man engang har paabegyndt den, af disse Grunde vil jeg gerne anbefale det høje Ting og det Udvalg, som kommer til at beskæftige sig med Lovforslaget, at tænke sig om to Gange, før end man fremmer det. Jeg og de Partifællere, der er enige med mig